

Nick Ervinck blikt met boek terug op 10 jaar balanceren tussen beeldhouwkunst en architectuur

‘Ik ben jaloers op architecten, maar zij ook op mij’

Wie is Nick Ervinck?

• 1981, Roeselare

• Studeerde aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten (KASK) in Gent

• Maakt digitale prints, video's, tekeningen en sculpturale vormen uit beschilderd gips, polyester en hout

• Zoekt altijd de samenwerking op tussen virtuele constructies en handgemaakte sculpturen

• Had internationale solo-exposities in New York, Berlijn, Amsterdam en Rotterdam.

• Zijn werk werd opgenomen in verschillende groepstentoonstellingen, zoals *Nieuwe monumenten* in het Middelheimmuseum in Antwerpen of *Parallelepiped* in Museum M in Leuven.

• Won in 2006 de Provinciale prijs voor beeldende kunst. (JVB)

• **‘Mijn kunst gaat de wereld niet veranderen, maar ik kan wel een visie geven die aanzet tot reflectie.’** © BOB VAN MOL

In een monumentaal boek wil beeldend kunstenaar Nick Ervinck de diversiteit van zijn oeuvre tonen. Te klassiek voor de digitale wereld maar te modern voor de beeldhouwkunst, geeft hij aan de hand van vier kernwoorden tekst en uitleg. [Jozefien Van Beek](#)

Vakmanschap

“Ik heb een hekel aan onze werpcultuur. We leven in een Ikea-industrie waarin alles vluchtig is en een beperkte houdbaarheid heeft. Nu, ik ben zelf niet heiliger dan de paus maar tegelijk ergert het me. Wat me het meest stoort, is het verdwijnen van echt vakmanschap. Vakmanschap betekent voor mij streven naar kwaliteit en perfectie.

“Voor mijn eigen werk betekent dat: tot het uiterste gaan, blijven ontwerpen en maken totdat ik niets meer kan toevoegen dat het kunstwerk beter kan maken.

“Maar mijn appreciatie voor vakmanschap gaat over de grenzen van kunst heen. Ik vind het bijvoorbeeld ook terug in de vazen van Meissen

Porcelain die me enorm inspireren. Het hangt ook samen met techniek, iets dat me al boeit sinds mijn kindertijd. Ik speelde veel met Lego, want ik hield ervan ingewikkelde constructies te bouwen.

“Ook als tiener bleef ik bouwen met Lego, tot op het moment dat het absoluut *not done* werd. Vakmanschap, techniek, het boeide me.

Maar het is pas later, toen ik aan de Academie in Gent uiteindelijk de richting Mixed Media volgde, dat alles écht op zijn plaats viel.”

“Ik ben een kind van mijn tijd.

‘Mijn beste kunstwerken komen voort uit probleemstelling en of frustraties’

Digitaal

De zapcultuur ken ik van binnenuit, eerst op tv, later op het internet. Data zijn onbeperkt beschikbaar en kunnen aan een razend tempo geconsumeerd worden. Deze toevoer aan informatie vanuit verschillende kanalen is nog steeds een grote inspiratiebron.

“Ook de eerste golf gameverslavingen heb ik aan den lijve ondervonden. Als vijftienjarige heb ik eens een hele zomer lang elke dag van elf uur 's ochtends tot vier uur 's nachts gegamed.

“Toen ik in het kunstonderwijs Photoshop leerde kennen, merkte ik dat je meer kan met een computer dan gamen alleen. Ik heb er de computertaal geleerd. Ik was een vakidoot en kende in de computerprogramma's al snel alle mogelijkheden.

“Meteen voelde ik dat ik iets moest doen met dat digitale. Niet evident, want voor mijn docenten waren vakmanschap en het virtuele twee tegengestelden. Van hen moest ik kiezen tussen de fysieke wereld en de digitale. Voor de nieuwemedia-wereld ben ik vaak te klassiek, want ik maak nog sculpturen op een sokkel. Omgekeerd ben ik voor de beeldhouwkunst vaak te modern omdat ik een 3D-printer en computerdesign gebruik.

“Voor mij ligt de meerwaarde net in die kruisbestuiving. De klassieke beeldhouwkunst heeft zo'n injectie van iets anders nodig om verder te evolveren.”

Wetenschap

“Ontmoetingen met wetenschappers zijn voor mij een grotere inspiratiebron dan de kunstgeschiedenis. Een voorbeeld: professor Pierre Delaere (UZ Leuven) is een expert die strottenhoofden kan transplanteren. Dat is uiteraard wetenschap, maar voor mij ook een vorm van sciencefiction. Het is spelen met een andere werkelijkheid.

“Een andere wetenschapper die me inspireert is professor Ton de Nijs van de Universiteit in Wageningen. Hij heeft een patent op een bepaald soort aardbei en vertelde me over het manipuleren van voedsel.

“De ethische kant van de zaak interesseert me ook. Gemanipuleerd voedsel, zoals uien waarvan je niet moet huilen of meloenen die in een vierkante vorm gekweekt worden zodat ze stapelbaar worden en daardoor economisch interessanter: ik stel me daar vragen bij.

“Intussen kunnen we ook voedsel printen met een 3D-printer. Het futuristische beeld van een maaltijd die als bij toverslag verschijnt wanneer je op een knopje drukt, is niet meer zo veraf. Zulke ontwikkelingen boezemen me soms wel angst in. Nu, mijn kunst gaat de wereld niet veranderen. Maar als kunstenaar kan je wel een visie geven die aanzet tot reflectie.”

Architectuur

“Ik heb een voorliefde voor monumentaal werk. Daarom ben ik vaak jaloers op architecten. Zij kunnen op veel grotere schaal werken en hebben grotere budgetten ter beschikking. Maar omgekeerd zijn zij jaloers op de grote vrijheid die kunstenaars genieten.

“Een voorbeeld van een architecturaal werk van mijn hand is *IMAGROD*, geïntegreerd in een kapel in Oostende. De oude deuroplijsting mochten we niet vervangen, want die was beschermd erfgoed. Maar de omlijsting was zo sterk beschadigd dat restaureren ook geen optie was.

“Ik heb uiteindelijk een nieuwe witte deur ontworpen die hol is en die we over de oude konden klikken. Mijn beste kunstwerken komen voort uit probleemstellingen of frustraties. Beperkingen lokken creativiteit uit.”

GNI-RI_2014, 265 blz. Verkrijgbaar via shop.nickervinck.com Expo GNI-RI jun2014, van 13 juni tot 31 augustus in Museum dr. Guislain, Gent, museumdrguislain.be Meer info: www.nickervinck.com